

Sygn. akt I C 2460/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Monika Drzewiecka

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Czerwińska

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. we Włocławku na rozprawie

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki T. P. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka T. P. wystąpiła z pozwem przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 918 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2014r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów sądowych, kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powódka podała, że zawarła z pozwanym (...) S.A. umowę ubezpieczenia mieszkania, co zostało potwierdzone polisą seria (...). Okres ubezpieczenia zaczął się dnia 16 października 2013r. a zakończył się dnia 15 października 2014r.. W dniu 29 marca 2014r. pracownik firmy ocieplającej blok, w którym zamieszkuje powódka, wykonując nawierty w ścianie, przebił się wiertłem przez ścianę, przez co ją uszkodził. W wyniku tych prac, pracownik przewiercił się przez ścianę powódki w 7 miejscach. Powódka w dniu 14 kwietnia 2014r. zgłosiła pozwanemu powstałą szkodę. Pozwany pismem z dnia 16 kwietnia 2014r. odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, że zawarta umowa ubezpieczenia nie obejmuje tego rodzaju szkód. Powódka zwróciła się do firmy świadczącej usługi remontowe o wycenę prac koniecznych do naprawienia powstałej szkody. Z otrzymanego kosztorysu wynika, że koszt remontu ściany wyniesie 918 zł. Powódka poniosła koszty zakupu materiałów koniecznych do przeprowadzenia remontu w łącznej wysokości 269,99 zł.

W dniu 25 września 2014r. Sąd Rejonowy we Włocławku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. zapłatę na rzecz powódki kwotę 918 zł oraz koszty procesu.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu, pozwany przyznał, że pomiędzy powódką a pozwanym (...) S.A. doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia (...), umowa została potwierdzona polisą nr (...). Do umowy ubezpieczenia miały zastosowanie ogólne warunki ubezpieczenia (...) zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012r. Faktem bezspornym jest, że w wyniku działania firmy ocieplającej blok, w którym znajduje się mieszkanie powódki, doszło do uszkodzenia mieszkania, bowiem pracownik firmy ocieplającej przebił się kilkakrotnie przez ścianę mieszkania

powódki i ją uszkodził. Pozwany odmówił powódce wypłaty odszkodowania za zniszczone mieszkanie. Pozwany zobowiązał się do wypłaty odszkodowania w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku – zdarzenia. Stosownie do treści § 6 w/w ogólnych warunków ubezpieczenia, ryzyko uszkodzenia mieszkania przez firmę zewnętrzną nie zostało ujęte w zdarzeniach losowych, za które odpowiada ubezpieczyciel – pozwany. Adresatem żądania winna być firma ocieplająca dom lub Spółdzielnia Mieszkaniowa zlecająca w/w prace.

W odpowiedzi na sprzeciw, powódka podniosła, że zgodnie z OWU (...) pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody spowodowane m.in. dewastacją - § 6 OWU. Pod pojęciem dewastacji (§ 2 pkt 17) należy rozumieć umyślne zniszczenie lub uszkodzenie ubezpieczonego mienia przez osoby trzecie (...). Szkada u powódki powstała w związku z wykonywaniem prac remontowych przez firmę budowlaną, która zawodowo trudni się tego rodzaju pracami przy pomocy wykwalifikowanych i profesjonalnych pracowników, a zatem należy uznać, że działania tychże pracowników były umyślne, a tym samym należy je zakwalifikować jako akt dewastacji.

W piśmie procesowym z dnia 18 stycznia 2016r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 października 2013r. powódka T. P. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia mieszkania położonego we W. przy ul. (...) m. 41, na dowód czego wystawiono polisę ubezpieczeniową (...) (J4) serii (...). Zakres ubezpieczenia obejmował m.in. zdarzenia losowe, przepięcia, kradzież z włamaniem, rabunek w miejscu i poza miejscem ubezpieczenia, dewastację, akcję ratowniczą. Umowa została zawarta na okres od 16 października 2013r. do 15 października 2014r.

Jak wynika z § 2 pkt 17 ogólnych warunków ubezpieczenia (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012r. – pod pojęciem dewastacja rozumie się umyślne zniszczenie lub uszkodzenie ubezpieczonego mienia przez osoby trzecie, w tym w związku z użyciem siły lub dokonaniem kradzieży z włamaniem; w ramach ryzyka dewastacji (...) S.A. nie ponosi odpowiedzialności za ubezpieczone mienie, które uległo zaborowi w celu jego przywłaszczenia.

dowód: okoliczności bezsporne; polisa ubezpieczeniowa serii (...) – k. 7-9; ogólne warunki ubezpieczenia (...) – k. 40-67; akta szkody – k. 80-102

W dniu 29 marca 2014r. pracownik firmy ocieplającej blok, w którym znajduje się mieszkanie powódki, wykonując nawierty w ścianie, przebił się wiertłem przez ścianę powódki, w 7 miejscach, przez co ją uszkodził. Powódka zgłosiła szkodę w TU W., gdzie posiada ubezpieczenie firma wykonująca elewację budynku i otrzymała odszkodowanie.

dowód: okoliczności bezsporne; zdjęcia – k. 4; akta szkody znajdujące się w aktach sprawy – decyzja TU W. – k. 85

Powódka T. P. w dniu 14 kwietnia 2014r. zgłosiła pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. powstałą szkodę. Pozwany pismem z dnia 16 kwietnia 2014r. odmówił powódce wypłaty odszkodowania, wskazując, że zawarta umowa ubezpieczenia nie obejmuje tego rodzaju szkód.

dowód: okoliczności bezsporne; pismo z dnia 16.04.2014r. – k. 12; akta szkody – k. 80-102

Firma świadcząca usługi remontowe wyceniła powstałą szkodę, w związku z koniecznością przeprowadzenia remontu na 918 zł. Powódka zakupiła materiały budowlane za kwotę 296,99 zł.

dowód: kosztorys – k. 10; faktura VAT – k. 13; paragon – k. 14

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c., w razie zajścia przewidzianego w umowie ubezpieczenia majątkowego wypadku, ubezpieczyciel zobowiązany jest do zapłaty odszkodowania za powstałą w jego wyniku szkodę.

W łączącej strony umowie ubezpieczenia - i to zarówno mieszkania, jak i jego stałych elementów oraz mienia ruchomego - jako jedno ze zdarzeń stanowiących źródło szkody i aktualizujących obowiązek wypłaty odszkodowania, została przewidziana **dewastacja** (§ 2 ust. 17 ogólnych warunków ubezpieczenia (...)) [dalej: OWU] w zw. z § 6 ust. 1 pkt 3 OWU).

W sprawie strony odmiennie interpretowały postanowienia umowy (a precyzyjniej – postanowienia OWU, które zostały implementowane do umowy); świadczyły o tym w końcu stanowiska, jakie zajęły w procesie. W istocie chodziło wyłącznie o treść § 2 ust. 17 OWU odnośnie definicji dewastacji. Powódka - inaczej niż pozwany - uważała, że w przedmiotowej sprawie doszło do dewastacji jej mieszkania przez pracownika wykonującego ocieplenie bloku, w którym znajduje się mieszkania powódki, poprzez uszkodzenia mieszkania powódki na skutek siedmiokrotnego przewiercenia się przez ścianę mieszkania powódki. Zdaniem pozwanego, w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia z dewastacją, bowiem nie można przypisać pracownikowi firmy ocieplającej blok umyślnego działania, mającego na celu uszkodzenie mienia powódki.

Jak wynika z OWU pod pojęciem **dewastacja** rozumie się umyślne zniszczenie lub uszkodzenie ubezpieczonego mienia przez osoby trzecie, w tym w związku z usiłowaniem lub dokonaniem kradzieży z włamaniem; w ramach ryzyka dewastacji (...) S.A. nie ponosi odpowiedzialności za ubezpieczone mienie, które uległo zaborowi w celu jego przywłaszczenia.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy zachodzą podstawy do pociągnięcia pozwanego do odpowiedzialności za skutki wskazanego zdarzenia, czy zaistniałe zdarzenie odpowiada definicji dewastacji, czy można przypisać osobie wykonującej prace dociepleniowe umyślne zniszczenie lub uszkodzenie mienia powódki.

Niewątpliwie w dniu 29 marca 2014r. podczas prac remontowych, polegających na ocieplaniu budynku doszło do uszkodzenia lokalu mieszkalnego powódki, na skutek przewiercenia się przez ścianę jej mieszkania przez pracownika wykonującego prace dociepleniowe.

W tym miejscu należy odwołać się do pojęcia winy wskazanego w art. 415 kc. Należy zauważyć, że wina nie ma swej ustawowej definicji. Przeważa obecnie teoria normatywna, według której wina oznacza możliwość postawienia danej osobie zarzutu, iż nie zachowała się prawidłowo (czyli zgodnie z prawem i zasadami współżycia społecznego), chociaż mogła i powinna tak się zachować. Tradycyjnie wyodrębnia się dwa rodzaje winy. Pierwszym jest wina umyślna (zamiar, dolus), która polega na tym, że sprawca chce dokonać czynu bezprawnego albo przynajmniej godzi się na to, zmierzając swoim zachowaniem do innego niż ten czyn rezultatu. Drugim rodzajem jest wina nieumyślna (niedbalstwo, culpa), która oznacza niezachowanie należytej staranności i zachodzi zarówno wtedy, gdy sprawca miał świadomość, iż jego zachowanie może okazać się bezprawne, ale lekkomyślnie przypuszczał, że żadna szkoda z tego zachowania nie wyniknie, jak i wówczas, gdy sprawca nie miał takiej świadomości, choć ją mieć powinien. Podkreśla się, że świadomość i wola sprawcy mają znaczenie prawne, jeśli odnoszą się do czynu.

W ocenie Sądu, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, zaoferowanego przez strony procesu, nie można pracownikowi docieplającemu budynek, w którym znajduje się lokal mieszkalny powódki przypisać umyślnego uszkodzenia lub zniszczenia mienia powódki, nie można bowiem uznać, że pracownik ten miał świadomość i wolę uszkodzenia mienia powódki.

Na marginesie wskazać należy, iż jak wynika z akt szkody przedłożonych przez pozwanego, powódka zgłosiła zaistniałą szkodę do ubezpieczyciela firmy wykonującej prace budowlane i odszkodowanie (do kwoty bezspornej) otrzymała.

Ustalając w sprawie stan faktyczny, Sąd miał na względzie regulację przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu), a nadto przepisu art. 3 k.p.c., wedle którego strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Rzeczą Sądu nie jest zatem zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub

wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Mając na uwadze ciężar dowodu, wskazać należy, zdaniem Sądu, że powódka nie udowodniła swoich twierdzeń, że w przedmiotowej sprawie doszło do dewastacji mieszkania a zatem, że pozwany ponosi odpowiedzialność w związku z zawartą przez powódkę umową ubezpieczenia (...).

Sąd pominął dowód z przesłuchania powódki – dowód taki ma wyłącznie charakter subsydiarny (art. 299 k.p.c.), a w sprawie odmienny sposób interpretacji postanowień OWU wynikał jednoznacznie z treści pism przygotowawczych. W takich warunkach powództwo podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł w pkt. 1 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku, na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego zostały opłacone skarbowa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 zł.